

John Rutter

(1945)

Blow, Blow, thou winter wind

(uit 'When Icicles hang' naar 'As you like it';
tekst Shakespeare)

Blow, blow, thou winter wind,
Thou art not so unkind
As man's ingratitude;
Thy tooth is not so keen,
Because thou art net seen,
Although thy breath be rude.

Heigh, ho! Sing heigh ho!
unto the green holly:
Most friendship is feigning,
Most loving mere folly:
Then, heigh ho, the holly!
This live is most jolly.

Freeze, freeze, thou bitter sky,
That does not bite so nigh
As benefits forgot:
Though thou the waters warp,
Thy sting is not so sharp
As friend remember'd not.

Heigh ho! Sing, heigh ho!
to the holly:
Friendship is feigning,
loving mere folly:
Then heigh ho, the holly!
This life is most jolly.

Blaas, blaas, gij winter wind

Blaas, blaas, gij winter wind
Gij zijt niet zo onvriendelijk.
Zoals de ondankbaarheid van de mens.
Uw tand is niet zo scherp
Want U bent ongezien
Ofschoon uw adem ruw kan zijn.

Hei,ho! Zing hei ho!
In de groene hulst
De meeste vriendschap wordt geveinsd
De meeste liefde louter dwaasheid
Dan hei ho, de hulst!
Dit leven is veelal dwaasheid

Vries,vries,u bitter koude lucht
Die niet zo bijt.
Zoals vergeten weldaden
Maar de kronkelingen van het water
Uw steek is niet zo scherp
Als een vergeten vriendschap

Hei, ho! Zing hei ho!
In de groene hulst
De meeste vriendschap wordt geveinsd
De meeste liefde louter dwaasheid
Dan hei ho, de hulst!
Dit leven is veelal dwaasheid